

Je-li však, jak doličeno, odpor proti tomuto usnesení podle zákona vyloučen, není podrobena posudku dovolacího soudu (§§ 462, druhý odstavec a 513 c. s. ř.), a bylo proto dovolání v tomto směru odmítnouti.

Čís. 12161.

Upraví-li žalobce při žalobách, směřujících k tomu, by bylo vymo-
ženo opomenutí v budoucnu, žalobní žádání všeobecně na zákaz bu-
douceho zásahu, nejde o žalobní žádání neurčité.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Žaloba o odškodné nepředpokládá odsouzení žalovaného, by se zdržel na dobu příští jednání, jež dalo podnět k žalobě o náhradu, nýbrž může býti podána i samostatně, aniž by byla podána žaloba zdržovací nebo odstraňovací.

Zdržovací zákaz a žalobní žádání nemůže se omeziti na zákaz pou-
hého opakování téhož činu, nýbrž musí popsati opomenutí, jež má ža-
lovaný budoucně zachovati, tak, by jednak již procesní soudce mohl
posouditi, zda žádaný zákaz jest zákonem odůvodněn, a by pak ani exe-
kuční soudce nebyl na pochybách, zda čin zakládající kontravenci spadá
pod rozsudečný zákaz a nemusel teprve v exekučním řízení řešiti, zda
jde o jednání, které se přičí zákonu proti nekalé soutěži.

Žalobní žádání, by se žalovaný zdržel údajů a jejich rozšiřování, jež
by byly způsobilé poškoditi žalobce, nemusí býti ještě zcela neurčité,
avšak žádání to jde dále, než připouští zákon proti nekalé soutěži, jenž
dovoluje jen vymožení zákazu (příkazu) zdržení se takového jednání,
jež bylo již vykonáno, tedy opakování, nebo jednání, jež jest toho rázu
a tak popsáno, že se svou skutkovou podstatou rovná tomu, co již bylo
spácháno.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1932, R I 868/32.)

Žalující firma domáhala se na žalovaném společenstvu dvojího ná-
roku, jednak zdržení se údajů a jejich rozšiřování, jež by byly způsobilé
ji poškoditi, a jednak náhrady odškodného 10.000 Kč. Procesní
soud první stolice zamítl žalobu o obojí nárok proto, že žalobní
žádání v prvém směru není určité a druhý nárok je jenom důsledkem
nároku prvního. D o v o l a c í s o u d zrušil rozsudek proto, že předseda
senátu měl povinnost upozorniti na neurčitost žalobního žádání, které
sám pokládá také za neurčité a poskytnouti tak straně příležitost k ná-
pravě.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Nelze říci, že žalobní žádání o náhradu odškodného 10.000 Kč je ne-
určité. To sám rekurent připouští, maje jen za to, že žalobní žádost je
v tom směru neodůvodněna. Nárok na odškodné sice předpokládá jed-
nání přičící se zákonu o nekalé soutěži na př. §§ 1, 2 a 10, ale kromě
toho dále, by žalovaný věděl nebo věděti musel o škodlivosti. Ale ža-

loba o náhradu odškodného nepředpokládá odsouzení žalovaného, by se zdržel jednání pro dobu příští, jež dalo důvod k žalobě o náhradu, nýbrž může býti podána žaloba o náhradu i docela samostatně, aniž by byla podána žaloba zdržovací neb odstraňovací. Proto pro neurčitost jedné části žalobního žádání, v němž jsou spojeny dva různé žalobní nároky, nelze zamítnouti žalobu z toho důvodu ohledně žádání, jež určitosti nepostrádá. Měl tedy prvý soud žalobu o odškodné vyříditi věcně v každém případě a odvolací soud zrušil rozsudek prvního soudu v této části právem již z uvedeného důvodu.

Ale i zrušení rozsudku prvního soudu v té části, kterou bylo žádáno odsouzení ke zdržení se soutěžních jednání, totiž údajů a jejich rozšiřování, jež jsou způsobilá škoditi, je opodstatněno. Od případů, kde žalobní žádání je tak neurčité, že neposkytuje základ pro věcné jednání a pro vydání vykonatelného rozsudku, jest lišiti případ, kde je žádání příliš široké a žádá se více nebo něco jiného, než je přednesem opodstatněno. Při žalobách, směřujících k vymožení opomenutí v budoucnu, jak tomu je na př. při žalobách z věcných práv za účelem zamezení budoucích zásahů (při žalobě zápůrčí, konfesorní), nemůže žalobce předvídati, jak odpůrce budoucně vsáhne do jeho práv a popsati již napřed budoucí zásah. Proto upraví žalobce žalobní žádání všeobecně na zákaz budoucího zásahu. Takové žalobní žádání není neurčité, poněvadž i exekuční soudce může snadno posouditi, zda jde při novém zásahu o porušení věcného práva. Podobně je tomu při žalobách o ochranu absolutních práv immaterielních. Tak se podle samého zákona připouštějí zcela všeobecně zákazy budoucího zásahu, na př. podle § 41 zákona původcovského může býti žalováno civilní žalobou o opomenutí každého zásahu do původského práva a podle § 96 zákona patentového lze žalovati o opomenutí dalších jednání zásahových všeobecně. Tu zákon sám připouští všeobecně zákazy budoucího zásahu v žalobním žádání a v rozsudku a ponechává soudci povolujícímu exekuci, u něhož se navrhne exekuce při nastalém konkrétním zásahu, posouzení toho, zda zásah spadá pod rozsudečný výrok. Zákon o nekalé soutěži připouští zdržovací žalobu, t. j. žalobu o zákaz určitých jednání, což je totéž jako příkaz určitého zdržení se (opomenutí). Tak v § 1 je připuštěno žalovati o zdržení se takového jednání, tedy jednání způsobilého poškoditi soutěžitele, jež se přičí dobrým mravům soutěže v hospodářském styku. V § 2 pak připouští se žaloba, učiní-li někdo veřejně nebo rozšiřováním o poměrech cizího podniku údaje, které jsou způsobilé oklamati nebo zjednati podniku přednost na úkor soutěžitele, žalobu o zdržení se těchto údajů. V § 10 pak, učiní-li nebo rozšiřují-li se údaje o poměrech podniku za účelem soutěže, jež jsou způsobilé podnik poškoditi, připouští se rovněž žaloba o zdržení se těchto údajů. Podobně i v §§ 11, 12, 13 a 14 zákona o nekalé soutěži používá se slov zdržení se takového užívání, tohoto jednání a takového jednání. Těmito slovy zákona není jasně řečeno, zda zákon chce připustiti jen zákaz opakování téhož údaje nebo téhož jednání, které se již stalo, či zda má na mysli zákaz všech činů, které pod zákonný zákaz mohou spadat, zda tedy zákon chce ponechat po případě exekučnímu soudci posouzení, pokud nový čin spadá pod zákaz vůbec a pod všeobecný rozsudkový výrok, který by byl po

případě vydán na zákaz jednání popsanych v zákoně bez konkretisování. Ježto však nekalost určitého jednání může posouditi pravidelně jen soud procesní na základě jednání provedeného s oběma stranami a ježto v řízení exekučním povinný pravidelně ani nemá dostatečné možnosti se přímo brániti tomu, že jeho jednání pod zákaz spadá, maje po případě nejvýše žalobu podle § 36 ex. ř., jest míti za to, že se zdržovací příkaz a žalobní žádání nemůže omeziti na zákaz pouhého opakování téhož činu, nýbrž musí popsati opomenutí, jež má žalovaný budoucně zachovati tak, by jednak již procesní soudce mohl posouditi, zda žádaný zákaz je zákonem odůvodněn a by pak ani exekuční soudce nebyl na pochybách, zda nový čin zakládající kontravenci spadá pod rozsudečný zákaz, a nemusel teprve v exekučním řízení řešiti, zda jde o jednání, které se příčí zákonu o nekalé soutěži. Domáhá-li se žalobkyně jen zdržení se údajů a jejich rozšiřování, které by byly způsobilé ji poškoditi (v soutěži), nemusí ještě jíti o zcela neurčité žalobní žádání, které by se nemohlo vůbec státi předmětem jednání. Výrok rozsudečný zakazující každý údaj a jeho rozšiřování, pokud jest způsobilý škoditi v soutěži, je aspoň tak určitý, že by i exekuční soudce snad mohl posouditi, zda budoucí čin pod takový zákaz spadá, podobně jako by mohl posouditi při zákazu vsáhnutí do věcného práva nebo do absolutního práva imaterielního, zda takový zásah spadá pod rozsudečný výrok. Ale žádání takové jde dále, než připouští zákon o nekalé soutěži. Tento připouští jen vymožení zákazu (příkazu) zdržení se takového jednání, jež bylo již vykonáno, tedy opakování nebo jednání, jež je toho rázu a tak popsáno, že se svou skutkovou podstatou rovná tomu, jež již bylo spácháno. Tomu svědčí slova zákona »takové jednání, těchto údajů a pod.«.

Žádá-li tedy žalobkyně zákaz každého údaje, jenž by byl způsobilý škoditi, žádá v podstatě více, než má právo podle zákona. Hledíc k usnesení odvolacího soudu, není třeba uvažovati, zda náleží procesnímu soudu, by v takovém případě vyhověl žalobě jen částečně potud, že zakáže opakování již provedeného činu vylíčeného v žalobě a zjištěného a zamítne žalobu, pokud žádá zákaz i jiných jednání způsobilých škoditi, jež nejsou ani konkretisována v žalobě. Postačí, že žalobci má býti poskytnuta možnost, by žalobní žádání slovně upravil podle děje vylíčeného v žalobě, s čím souhlasí i nejvyšší soud. Odvolací soud tudíž právem zrušil prvý rozsudek.

Čís. 12162.

Nájemce pozbyl nároku na vydání zbytku nejvyššího podání, jenž mu byl podle § 227, druhý odstavec, ex. ř. přikázán pod podmínkou, že dojde k předčasnému zrušení nájemní smlouvy vydražitelem, byla-li nájemní smlouva vydražitelem zrušena z důvodu, který by podle nájemní smlouvy byl i původního pronajímatele opravňoval ke zrušení smlouvy.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1932, R I 971/32.)

Podle rozvrhového usnesení ze dne 21. června 1932 nebyl Bohumilu K-ovi přikázán zbytek nejvyššího podání k částečné úhradě nároku na náhradu za vložené právo nájemní. Re k u r s n í